

PYCHA

Pycha jest jak lustro, od którego nie mogę się oderwać i cały czas zapatrzone jestem w siebie. Uważam siebie za *pępek świata* i chcę, żeby wszystko kręciło się wokół mnie! To ja jestem najważniejszy! To moje zdanie powinno być zawsze na wierzchu! Krzyż Chrystusa zadał śmierć pysze. Raz za zawsze zniszczył to *szatańskie lustro*, które człowieka zamyka na Boga i na innych ludzi. Chrystus nie bał się poniżenia i upokorzenia. *On będąc bogaty, dla nas stał się ubogi, aby nas swoim ubóstwem ubogacić.*

Bracie i Siostrze, spójrz w swoje wnętrze i pozwól Jezusowi zniszczyć twoje *lustro pychy*, abyś poznając prawdę o sobie, zbliżył się do Boga, który zgodnie ze słowami Pisma Świętego ***pyszny się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje.***

*Strzeż się, byś nie zapomniał o Panu, Bogu twoim, lekceważąc przestrzeganie Jego nakazów, poleceń i praw. Gdy się najesz i nasycisz, zbudujesz sobie piękne domy i w nich zamieszkasz; gdy ci się rozmnoży twój dobytek i zgromadzisz wiele srebra, złota i wszelkich innych dóbr, **niech się twoje serce nie unosi pychą**, nie zapominaj o Panu, Bogu twoim, który cię wyprowadził z ziemi egipskiej, z domu niewoli!*

Dziecko, kochaj swoich braci i **nie wynos się w swoim sercu** nad twych krewnych, ani nad synów i córki twojego narodu, ponieważ **w pysze jest wiele zepsucia i niegodziwości**, a w próżniactwie poniżenie i wielka bieda.

Święty Ludwik IX, król Francji, pisał w swoim *Duchowym Testamencie do syna*:

*Jeśli Pan da ci jakiś dobrobyt, nie tylko powinieneś za to pokornie podziękować, ale **zważaj dobrze, aby nie stało się to dla ciebie czymś złym**, powodując próżność lub w jakikolwiek inny sposób; zatroszcz się więc, aby nie sprzeciwiać się Bogu, ani nie obrazić Go samymi Jego darami.*

Tak pokorne słowa wypowiedziane przez potężnego króla. Jego świętość polegała między innymi na tym, że pamiętał o słowach Chrystusa: *Komu wiele dano, od tego wiele wymagać się będzie; a komu wiele powierzono, tym więcej od niego żądać będą* (Łk 12, 48).

Święta Faustyna pisze w swoim *Dzienniczku*:

Ujrzałam Dzieciątka Jezus, które było ślicznej piękności, i powiedziało do mnie: „Prawdziwa wielkość duszy jest w miłowaniu Boga i w pokorze”. Obecność Boża zalała duszę moją. W czasie mszy świętej ujrzałam Jezusa, który mi powiedział te słowa: „Tyś mi radością wielką; miłość i pokora twoja sprawiają, że opuszczam trony nieba, a łączę się z tobą. Miłość wyrównuje przepaść, jaka jest między wielkością Moją, a nicością twoją”.

Ludzie powiedzieli: *Chodźcie, zbudujemy sobie miasto i wieżę, której wierzchołek będzie sięgał nieba, i w ten sposób zdobędziemy sobie imię, abyśmy się nie rozproszyli po całej ziemi.*

Patrząc czysto zewnątrz ludzie przecież nie chcieli zrobić nic złego. Po dzień dzisiejszy ludzkość pnie się coraz wyżej swoimi drapaczami chmur. Więc dlaczego ktoś doszukuje się w tym grzechu? Człowiek szuka jedności, czegoś co zespala, czegoś co sprawia, że wiemy, iż jesteśmy tacy sami, jesteśmy jedno. Próba szukania tej jedności w znaku wieży Babel nie powiodła się, bo w tym świecie zawsze będą między nami różnice, rozdarcia i spory. Człowiek **nie może stworzyć sobie boga** i nigdy nie znajdzie na tym świecie niczego, co mogłoby Go zastąpić.

Pan dźwiga pokornych,

a poniżej występnych aż do ziemi.

Nie unosz się gniewem z powodu złoczyńców

ani nie zazdrość niesprawiedliwym

Miej ufność w Panu i postępuj dobrze,

mieszkaj na twojej ziemi i zachowaj wierność.

Raduj się w Panu,

a On spełni pragnienia twego serca.

*Bądźcie między sobą jednomyślni. **Nie gońcie za wielkością, lecz niech was pociągga to, co pokorne.***

Nie uważajcie sami siebie za mądrych!

*Jako wybrańcy Boży – święci i umiłowani – **obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, w dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość,** znosząc jedni drugich i wybacząc sobie nawzajem. Na to zaś wszystko przyobleczcie miłość, która jest spoiwem doskonałości. A w sercach waszych niech panuje pokój Chrystusowy!*

Błogosławiona Matka Teresa z Kalkuty radziła swoim duchowym dzieciom:

Ludzie są nieracjonalni, nielogiczni, egocentryczni:

Nieważne – kochaj ich!

Jeśli czynisz dobro, przypisz Ci ukryte egoistyczne cele:

Nieważne – czyń dobro!

Jeśli będziesz realizować swoje cele, spotkasz fałszywych przyjaciół i prawdziwych wrogów:

Nieważne – realizuj je!

Dobro, które uczyniłeś, zostanie jutro zapomniane:

Nieważne – czyń dobro!

Uczciwość i szczerść uczynią Cię bezbronny:

Nieważne – bądź szczerzy i uczciwy!

To, co budowałeś przez lata, może być zniszczone w jednej chwili:

Nieważne – buduj!

Jeśli pomożesz ludziom, będą urażeni:

Nieważne – pomagaj im!

Jeśli służąc światu dasz z siebie wszystko, potraktują cię kopniakiem:

Nieważne – dawaj z siebie wszystko!

LITANIA POKORY:

Jezu cichy i pokornego serca! Uczyń serce moje według serca Twego!

K: od pragnienia, aby być cenionym	W: Zachowaj mnie, Panie!
od pragnienia, aby być lubianym	
od pragnienia, aby być chwalonym	
od pragnienia, aby wybrano mnie przed innymi	
od pragnienia, aby zasięgano mojej rady	
od pragnienia, aby być uznanym	
K: ze strachu przed poniżeniem	W: Wybaw mnie, Panie!
ze strachu przed pogardą	
ze strachu przed zapomnieniem	
ze strachu przed wyśmianiem	
ze strachu przed skrzywdzeniem	
K: I także daj mi tę łaskę, bym pragnął:	W: Wysłuchaj mnie, Panie!
aby inni byli bardziej kochani niż ja	
aby inni mogli być wyżej cenieni ode mnie	
aby w oczach świata inni wygrywali, ja bym przegrywał	
aby inni byli chwaleni, a ja bym był niezauważony	
aby inni stali się świętszymi ode mnie, o ile tylko ja będę tak święty jak powinienem.	